

ע"פ 56278/08/18 - תחריר אבו סנינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 56278-08-18 אבו סנינה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערערת תחריר אבו סנינה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. המערערת הגישה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) בפ"ל 7570-08-16 מיום 11.7.2018, ובמסגרתו ביקשה כי יוגש בעניינה תסקיר מבחן. החלטה זו עניינה הבקשה האמורה.
2. המערערת הורשעה ביום 7.11.2017, על-פי הודאתה, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; ותוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה.
3. לפי עובדות כתב האישום, בהן הודתה המערערת, ביום 7.5.2016 המערערת נהגה במכונית כאשר ברכב עמה 4 ילדים, וזאת כאשר היא פסולה מנהיגה, לאחר שביום 19.4.2016 נפסלה המערערת, בנוכחות ובנוכחות סגורה, לנהוג לתקופה של 3 חודשים בבית משפט השלום לתעבורה. בנהיגתה זו המערערת נהגה כשהרכב הוא ללא תעודת ביטוח, וכאשר רישיון הנהיגה שלה פקע ביום 3.4.2014.
4. ביום 11.7.2018 גזר בית המשפט קמא את דינה של המערערת לקנס בסך 1,500 ₪; פסילת רישיון נהיגה על תנאי; פסילת רישיון נהיגה בפועל לשלושה חודשים (תוך הפעלת תנאי שהוטל בתיק 3821-04-15, חודש במצטבר וחודשיים בחופף); מאסר על תנאי; ומאסר בפועל לתקופה של 30 יום, תוך הפעלת מאסר מותנה מתיק 3821-04-15, 15 יום בחופף ו-15 יום במצטבר, ובסך הכול מאסר בפועל לתקופה של 45 יום שירוצו במסגרת עבודות שירות.
5. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, שהתמקד ברכיב המאסר לריצוי בעבודות שירות, ובו בלבד. כאמור, במסגרת ערעורה ביקשו ב"כ המערערת כי יוגש בעניינה תסקיר מבחן, והלינו על כך שלא הוזמן תסקיר בבית המשפט קמא חרף הפרקטיקה המקובלת - כך לטענתם - בה נהוג להזמין תסקיר מקום בו מוטל על אדם לראשונה עונש מאסר.
6. ב"כ המערערת הדגישו כי זהו מאסרה הראשון של המערערת, וטענו שהעובדה שהמאסר עתיד להיות מרוצה בעבודות שירות אין בה כדי למעט מחשיבותו של תסקיר מבחן נוכח נסיבותיה האישיות של המערערת. בהקשר זה הדגישו ב"כ המערערת שהמערערת היא אם לחמישה ילדים; שהמקרה בו נהגה נבע מנסיבות אישיות נטענות שפורטו על ידם; שהמערערת נטלה אחריות מלאה לעבירה והכתה על חטא; ושהמערערת חידשה את רישיון הנהיגה שלה, כך שהיא יצאה ממעגל הנהגים הבלתי מורשים.
7. ב"כ המדינה התנגד לבקשה בעמדו על חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, בפרט מקום בו ברכב נסעו 4 ילדים והעבירה בוצעה כשבועיים בלבד לאחר שהמערערת נפסלה מלנהוג. ב"כ המדינה הדגיש שהעונש שהוטל על המערערת אינו חורג ממתחם הענישה.

8. לאחר שמיעת טענות הצדדים החלטתי להורות על הזמנת תסקיר. נראה כי השילוב בין העובדה שזהו מאסרה הראשון של המערערת, נסיבותיה האישיות, כפי שפורטו על ידי באי-כוחה, והעובדה שבינתיים היא חידשה את רישיון הנהיגה שלה, יש בו כדי להצדיק הזמנת תסקיר בעניינה.

9. למען הסר ספק, אין בהזמנת התסקיר משום הבעת עמדה באשר לגזר דינה של המערערת, ואין בו כדי ליצור ציפיות או הסתמכות כלשהן. כל טענות הצדדים שמורות להם.

10. לפיכך, שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר בעניינה של המערערת עד ליום **17.2.2019**.

11. **המזכירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן ותוודא קבלתה.**

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.